

42 NĂM NHÌN LẠI

PHN

Đã đến lúc, chúng ta cần nhìn chút thì giờ để nhìn lại những gì đã qua để biết CSVN đã và đang làm gì để cướp trọn Miền Nam Việt Nam thân yêu của chúng ta và ghìm chúng ta trong biển khổ triền miên.

Hẳn chúng ta còn nhớ và nhớ rất rõ rằng sau khi ký hiệp đình Genève năm 1954, Cộng Sản Bắc Việt đã lợi dụng làn sóng di cư của cả triệu đồng bào miền Bắc phải li bỏ quê cha đất Tổ vào Nam tìm tự do để âm thầm và bí mật cài người của chúng trà trộn trong số người di cư để xâm nhập miền Nam Việt Nam một cách an toàn và hợp pháp. Với truyền thống vị tha nhân ái, đồng bào miền Nam đã mở rộng vòng tay thương yêu đón nhận tất cả mọi người không chút nghi ngờ. Thật không còn môi trường nào thuận lợi và tốt đẹp hơn bọn chúng. Cứ thế mà từng tên, từng tên cán bộ tình báo lợi hại của chúng đã âm thầm xâm nhập vào đủ mọi thành phần, giai cấp của xã hội miền Nam lúc bấy giờ, từ chính quyền đến các đoàn thể tôn giáo, đảng phái chính trị, đâu đâu cũng có mặt của bọn chúng.

Nhưng chính quyền ta lúc bấy giờ không thơ ngây. Nền Đệ Nhất Cộng Hòa ngày một lớn mạnh đặc biệt về mặt an ninh tình báo. Với sắc luật 10/59, bọn cộng sản nằm vùng không còn chỗ đứng. Một phần chúng bị dân quân miền Nam tiêu diệt, một phần đã ra đầu thú, Miền Nam Việt Nam lúc đó gần như được hoàn toàn sống trong thanh bình, no ấm, tự do và hạnh phúc. Chúng ta có thể di chuyển suốt ngày đêm từ Sài Gòn ra Huế và ngược lại bất cứ giờ phút nào, một cách an toàn mà không sợ gặp bất cứ rủi ro nào ngoài tai nạn lưu thông. Nhớ lại thời thanh bình ấy mà nuôi tiếc. Tưởng rằng miền Nam thân yêu của chúng ta sẽ ngàn đời vĩnh cửu!

Nhưng không! Có bao giờ cộng sản lại để cho chúng ta yên ổn an hưởng thái bình. Thật khốn kiếp cho bọn vô nhân, vô đạo này. Lịch sử rồi sẽ phán xét chúng. Những tội ác mà bọn chúng gây ra cho đồng bào ruột thịt chúng ta muôn đời không rửa sạch. Trong lúc chúng ta đang hết lòng

hết sức đem tài sức ra xây dựng miền Nam thân yêu thì bọn chúng lại âm thầm tìm đủ mọi cách phá hoại hầu ngăn chặn bước tiến của chúng ta. Chúng tung ra mọi thủ đoạn gian manh, xảo quyệt để từng bước thực hiện mộng xâm lăng của chúng với chiêu bài giải phóng miền Nam, đánh đuổi quân xâm lược bằng đủ mọi hình thức, từ quân sự đến chánh trị, ngoại giao; và đặc biệt nhất là về phương diện an ninh tình báo.

Nay, ôn lại chuyện cũ cũng là để chúng ta rút ra phần nào kinh nghiệm hầu có thể đối phó với bọn chúng (cộng sản) một cách có hiệu quả, để bảo đảm cuộc sống an lành của chúng ta nơi quê hương thứ hai này không bị chúng lấn le “xâm chiếm”.

Kiểm điểm lại thời gian đã qua, chúng ta thấy cộng sản đã chú trọng vào lãnh vực tình báo quan trọng đến mức nào và chúng đã thực hiện được những gì tại miền Nam Việt Nam trước năm 1975. Chúng ta đã có những biện pháp gì đối phó? Những biện pháp ấy có hiệu quả hay không, hay chúng ta đã bất lực để cho chúng tự tung tự tác “ra vào” như chỗ không người.

Về mặt chính quyền, đặc biệt nhất là các nhà lãnh đạo của chúng ta, mục tiêu hàng đầu của bọn chúng, chúng đã làm được những gì?

Sách lược của Cục Nghiên Cứu Miền Bắc của cộng sản là tìm đủ mọi cách tung các cán bộ điệp báo ưu tú của chúng, từ lợi dụng phong trào di cư đến lén lút xâm nhập sau này, rồi tìm cách xâm nhập những nhân vật khá nổi tiếng của ta mà chúng đã nghiên cứu thẩm định. Trong thời Đệ I Cộng Hòa, không may cho chúng đã gặp phải bộ máy tình báo siêu việt của ta với những cán bộ ưu tú như Bác sĩ Trần Kim Tuyền, Dương Văn Hiếu, Thái Đen, Thái Trắng và nhiều nhiều nữa... đã bẻ gãy hoàn toàn âm mưu của bọn chúng từ trong trứng nước. Tên đầu sỏ của chúng là Đại Tá Lê Câu và toàn bộ đàn em của tổ chức Quân Báo của chúng đã bị sa lưới pháp luật. Một số đã chuyển hướng về hợp tác với chúng ta, số khác ngoan cố vào tù chờ thời cơ tái hoạt động.

Nhìn chung giai đoạn này, chúng chẳng làm được gì. Tác phẩm “Ngài Cố Vấn” của Vũ Ngọc Nhạ chẳng qua hoàn toàn là bịa đặt.

Qua thời Đệ II Cộng Hòa, đây là giai đoạn biểu hiện sự vinh quang của ngành tình báo của chúng ta trong việc phá vỡ đòn dũa các tổ chức tình báo chiến lược của Cục Nghiên Cứu Miền Bắc. Qua kinh nghiệm, chúng ta biết được thủ đoạn xâm nhập của các tên điệp viên này lợi hại như thế nào.

Chúng ta thử duyệt qua một vài vụ án quan trọng:

- **Vụ Điệp viên Sáu Già Bùi Văn Sắc**

Chúng ta còn nhớ, ngày 11/11/1960, sau khi cầm đầu cuộc đảo chánh Tổng Thống Ngô Đình Diệm bị thất bại, Đại Tá Nguyễn Chánh Thi đã dùng phi cơ bay sang Cao Miên xin tị nạn. Cộng Sản Bắc Việt đã không bỏ qua cơ hội này. Dưới con mắt của Cục Nghiên Cứu Miền Bắc, Đại tá Thi có thể sau này sẽ trở nên con cò sáng giá tại Miền Nam nên bằng mọi cách chúng phải tìm cách xâm nhập cho kỳ được.

Trước tiên, chúng đã âm thầm cho người theo dõi từng bước đi của ông Thi tại Nam Vang để chúng có kế hoạch. Sau một thời gian điều tra nghiên cứu, chúng nhận thấy thỉnh thoảng ông Thi vẫn thường xuyên lui tới một vũ trường để giải sầu. Chúng liền bí mật cài một nữ địch vận vào xin làm việc ở đó dưới hình thức một vũ nữ. Mỗi lần ông Thi đến đây, cô vũ nữ kia đã không bỏ lỡ cơ hội đến hầu cận làm quen; dần dà cả hai đã trở nên thân thiết.

Bước thứ nhất thành công, sau đó qua sự giới thiệu của cô vũ nữ, ông Thi đã quen biết với một người đàn ông Việt Nam qua Nam Vang sinh sống từ lâu và cũng thường hay đến đây. Tên này kể rằng, vì bất mãn với chính quyền Ngô Đình Diệm đàn áp nên y đã bỏ trốn sang Miên sinh sống và hiện đang làm việc cho một hãng buôn ở Nam Vang.

Qua hàn huyên tâm sự như vậy, tên này không mấy chốc đã chinh phục được cảm tình của Đại Tá Thi chẳng mấy khó khăn. Sau đó, họ

thường xuyên gặp gỡ và ngày một trở nên thân mật hơn, cuối cùng cả hai cùng dọn về ở chung với nhau. Tên này chính là Sáu Già Bùi Văn Sắc, một cán bộ tình báo của Công Sản Bắc Việt. Y có tài ăn nói hoạt bát, nhỏ nhẹ, lại tỏ ra hiểu biết sâu rộng về hiện tình đất nước và thế giới, luôn chỉ trích mạnh mẽ chế độ độc tài gia đình trị của Nhà Ngô, rất gần gũi với quan điểm của Đại Tá Thi. Ông dần dà coi Sáu Già như người thân trong gia đình nên gần như không còn giấu diếm bất cứ điều gì.

Tất nhiên những gì ông Thi tâm sự, tên điệp báo Sáu Già đã tỉ mỉ báo cáo về cho Cục Nghiên Cứu Miền Bắc khai thác. Thời gian trôi qua, họ gần như không còn xa nhau được nữa.

Ngày 1 tháng 11, 1963, ở Việt Nam, Tướng Dương Văn Minh đảo chánh lật đổ Tổng Thống Ngô Đình Diệm thành công. Đại Tá Thi xin trở về nước và được đón tiếp trọng thể và sau đó được thăng cấp Tướng. Riêng tên Sáu Già vẫn ở lại Nam Vang.

Tình hình chính trị Việt Nam sau đó ngày càng trở nên rối ren, hết đảo chánh đến chỉnh lý liên miên, trong khi đó, vai trò của Tướng Thi ngày càng trở nên sáng giá. Cả nước hầu như đặt nhiều niềm tin vào ông Tướng tuổi trẻ, tài ba và có tinh thần chống Cộng cao này.

Lúc đó, theo lệnh của Bắc Việt, Sáu Già đã viết thư về cho Tướng Thi ngỏ ý muốn trở về Việt Nam nhờ ông giúp đỡ. Tướng Thi đã nhờ Đại Tá Phạm Văn Liễu, lúc đó đang là Tổng Giám Đốc CSQG, lập thủ tục để đưa Sáu Già về nước và cấp cho y giấy tờ tùy thân hợp pháp hẳn hoi. Nhờ vậy, điệp viên Bùi Văn Sắc, tự Sáu Già, đã được về nước và sống trong tư dinh của Tướng Thi và ở mãi đó cho đến ngày bị bắt.

Sau này, qua lời khai của Bùi Văn Sắc tức Sáu Già, chúng ta được biết tên này rất am hiểu về hiện tình Miền Nam còn hơn cả sự hiểu biết của chúng ta vì qua sự gần gũi tiếp xúc với Tướng Thi thường xuyên, họ đã vô tình tiết lộ khá nhiều những tin tức rất quan trọng mà chúng ta không được biết, kể cả một số cố vấn của Tòa Đại Sứ Mỹ tại Sài Gòn. Rõ ràng

bọn Cộng Sản Bắc Việt đã thu thập được cả kho tin tức quý giá của chính quyền Miền Nam lúc bấy giờ.

Sau khi phá vỡ công tác này, rất nhiều sĩ quan cao cấp và chính trị gia tai mắt của ta đã bị cơ quan an ninh mời đến để xác nhận lại những gì họ đã vô tình tiết lộ cho tên Bùi Văn Sắc. Đó quả là một bài học cảnh giác quý báu cho chúng ta.

Sự việc này cho chúng ta thấy, đây là một thí dụ điển hình qua đó chúng ta có thể thấy rõ ngành tình báo của cộng sản lợi hại đến mức độ nào. Việc Tướng Thi có biết hay không biết tên Sáu Già là một điệp viên cộng sản là việc của Tướng Thi, người viết không dám đề cập, nhưng khi ghi lại lời khai của tên điệp viên lợi hại này, người viết không khỏi đau lòng. Nhắc lại sự việc này để chúng ta thấy rõ thủ đoạn tinh vi của cộng sản, nhất là về mặt tình báo, để chúng ta suy gẫm, đề cao cảnh giác, để không bị mắc mưu bọn chúng một lần nữa.

- **Vụ Huỳnh Văn Trọng, Vũ Ngọc Nhạ, Lê Hữu Thúy**

Vụ án này chúng tôi đã trình bày trong vụ án phá vỡ Cụm Tình Báo A22, nay chỉ xin tóm lược sơ qua.

VC nằm vùng Huỳnh Văn Trọng

Như chúng ta đã biết, dưới thời Đệ I Cộng Hòa, Đoàn Công Tác Đặc Biệt Miền Trung đã có công phá vỡ gần như toàn bộ tổ chức Quân Báo của tên Đại Tá Lê Câu và câu lưu toàn bộ các cán bộ liên hệ. Nhưng đến năm 1963, sau cuộc đảo chánh ông Diệm, Tướng Dương Văn Minh đã ra lệnh phóng thích toàn thể tù chánh trị trong đó có cả bọn cộng sản nằm vùng đã bị chính quyền bắt giữ trước đó, ngoại trừ tên Đại Tá Lê Câu. Đây quả là một hành động thả cộp về rừng thật nguy hiểm.

Sau một thời gian tạm lắng, bọn chúng đã được lệnh tái hoạt động. Lần này, bọn chúng lại có nhiều cơ may hơn nữa vì lúc bị ở tù chúng có

dịp quen biết với nhiều nhà chính trị đối lập đã bị chính quyền Ngô Đình Diệm bắt giữ, nay được phóng thích nên điều kiện xâm nhập rất thuận lợi.

Qua sự lãnh đạo trực tiếp của Miền Bắc, Vũ Ngọc Nhạ, Lê Hữu Thúy, Huỳnh Văn Trọng đã tái hoạt động trở lại. Lê Hữu Thúy nhờ quen biết nên được tuyển dụng vào Bộ Chiêu Hồi với chức vụ Công Cán Ủy Viên.

Nhưng mục tiêu chánh của chúng lúc bấy giờ là Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu. Trước đây chúng đã từng nghiên cứu và được biết chính quyền Miền Nam chịu rất nhiều ảnh hưởng sâu xa và trực tiếp với Công giáo. Nay chúng nhận thấy Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu là người Công giáo rất ngoan đạo và chịu nhiều ảnh hưởng của linh mục Hoàng Quỳnh và Cha Nhuận nên Vũ Ngọc Nhạ đã tìm cách lân la làm quen và lấy lòng các Cha này. Chẳng bao lâu, Vũ Ngọc Nhạ đã được các Cha giới thiệu với Tổng Thống Thiệu và đã lần lần được vào Dinh Độc Lập một cách êm ả và sau đó đã cài Huỳnh Văn Trọng vào làm Cố Vấn Chính Trị cho Tổng Thống Thiệu gần như rất dễ dàng.

May mà tổ chức này đã bị ta phát hiện sớm, nếu không, kết quả sẽ bi thảm đến như thế nào. (xem chi tiết trong bài Phá Vỡ Cụm Tình Báo Chiến Lược A22)

- **Vụ Trần Ngọc Châu, Tổng Thư Ký Hạ Viện VNCH, liên hệ với cộng sản**

Vào năm 1969, có một đạo Sài Gòn xôn xao về vụ án Trần Ngọc Châu, Tổng Thư Ký Hạ Viện VNCH, có liên hệ với cộng sản, bị truất phế và bị câu lưu. Vụ vụ án này thực sự như thế nào?

Năm 1967, trong công tác xâm nhập nguy danh Quang Trung, Khối Đặc Biệt đã cài được Tình Báo Viên Z.18 vào phòng Tình Báo Chiến Lược của Trung Ương Cục Miền Nam của cộng sản. Qua xâm nhập, TBV này đã phát hiện được tên Trần Ngọc Hiền, một tổ trưởng Tình Báo Chiến Lược thuộc Cụm A26 đang xâm nhập hoạt động tại Sài Gòn. Qua điều tra, được biết, Trần Ngọc Hiền đã được cộng sản Bắc Việt bố trí vào Nam

hoạt động qua ngả Lào từ năm 1965 sau khi được biết Trần Ngọc Châu, nguyên Trung Tá Tỉnh trưởng Kiến Hòa, em của Trần Ngọc Hiền, nay đã đắc cử dân biểu Hạ Viện và ngày càng trở nên sáng giá rất có tương lai trong chánh quyền miền Nam.

Khi vào đến Sài Gòn, Trần Ngọc Hiền tìm ngay đến Trần Ngọc Châu. Trần Ngọc Hiền thoát ly theo cộng sản từ năm 1945 nay bất thần trở lại chắc chắn Trần Ngọc Châu biết rõ quá trình của anh mình nhưng vì tình gia đình nên đã không tố cáo. Nhờ vậy, Trần Ngọc Hiền mới có điều kiện hợp pháp để hoạt động cho cộng sản. Từ đó, Trần Ngọc Hiền bắt đầu bí mật phát triển cơ sở trong giới trí thức tại Sài Gòn.

Trước hết, Trần Ngọc Hiền nhắm vào Nguyễn Lâu, chủ nhiệm kiêm chủ bút tờ báo Anh ngữ “Saigon Daily News”. Nguyễn Lâu là bạn học với Hiền từ thuở nhỏ ở Huế. Sau đó, Hiền thoát ly theo cộng sản nhưng gia đình tung tin là Hiền sang Pháp du học. Hiền tìm đến Lâu như một người bạn tốt nghiệp từ Pháp trở về và thường xuyên trao đổi tình hình chính trị quốc nội và quốc tế. Cả hai đã tỏ ra tương đắc. Dần dà Hiền đã có ảnh hưởng trên lập trường của “Saigon Daily News” một cách rõ rệt. Hầu hết những bài xã luận của tờ báo này đều có lập trường thân cộng, bênh vực giải pháp hòa giải hòa hợp của cộng sản, đề cao các chiến thắng của Mặt Trận Giải Phóng, ủng hộ phong trào tranh đấu của SVHS Sài Gòn, và chỉ trích mạnh mẽ sự đàn áp của chánh quyền ta. Báo thường đăng những tin tức sai lệch về kết quả những trận đánh giữa ta và cộng sản. Khôi Đặc Biệt đã đặc biệt lưu ý đến lập trường của tờ báo này cho đến khi công tác xâm nhập của ta phát hiện Trần Ngọc Hiền mới vỡ lẽ. Thì ra tờ “Saigon Daily News” đã có bàn tay của cộng sản bên trong.

Khi bị bắt giữ, Nguyễn Lâu nhìn nhận trước đó cứ ngỡ Trần Ngọc Hiền đã du học từ Pháp về, nhưng sau mới biết Trần Ngọc Hiền là một cán bộ cộng sản qua sự thú nhận trực tiếp của y. Nhưng lúc đó mọi sự đã lỡ rồi và đành chấp nhận âm thầm làm việc cho bọn chúng cho đến ngày bị phát giác. Thủ đoạn này cộng sản hay áp dụng lắm. Nếu chúng ta nhẹ

dạ, rất dễ bị chúng đánh lừa, đến khi vỡ lẽ thì mọi sự đã muộn. Nếu chúng ta không mạnh dạn tố cáo, suốt đời sẽ làm tay sai cho chúng.

- **Vụ tờ báo Pháp ngữ “Le Vietnam Nouveaux” của Phạm Văn Nhơn**

Vào thập niên 1960, 1970, số độc giả am tường tiếng Anh và tiếng Pháp tại Sài Gòn rất ít, nhưng đây lại là những độc giả thuộc thành phần trí thức, có lập trường quốc gia dân tộc rất quá khích hay bài xích ngoại bang, nhất là Pháp và Mỹ.

Không bỏ qua hiện tượng này, CSBV đã nghiên cứu để tìm cách xâm nhập các tờ báo nói trên. Tờ “Saigon Daily News” thì đã có Trần Ngọc Hiền. Còn tờ “Le VN Nouveaux” thì sao? Sau một thời gian nghiên cứu, Cục Nghiên Cứu của cộng sản đã đưa một cán bộ tình báo thích hợp rất giỏi Pháp ngữ lên lời xin vào làm việc tại tòa soạn báo này. Khởi đầu anh ta được nhận vào làm Thư ký toàn soạn. Dần dà sau đó, nhờ siêng năng cần mẫn, nên anh ta được cất nhắc lên làm Tổng Thư Ký thay ông Phạm Văn Nhơn trông coi tờ báo. Với môi trường thích hợp này, Hoàng Đình Quyên, tên cán bộ tình báo đó, đã nắm giữ gần như toàn bộ tờ “Le VN Nouveaux”. Bài vở tờ báo thường là nhận trực tiếp từ Hà Nội, nhất là mục Xã Luận. Tuy nhiên, tờ “Le VN Nouveaux” cũng không lọt qua nổi đôi mắt xanh của Khối Đặc Biệt.

Sau nhiều tháng theo dõi, điều tra và qua tin tức tình báo thu thập được, Khối Đặc Biệt đã có nắm được quá trình hoạt động của tên Quyên. Kết quả điều tra xác nhận, y thường xuyên tiếp xúc với tên Nguyễn Ngọc Đô, tự Sáu Đô, một Cục Trưởng tình báo chiến lược đang bí mật hoạt động tại Sài Gòn và đang bị an ninh theo dõi.

Sau khi công tác phá vỡ kết thúc, ông Phạm Văn Nhơn mới vỡ lẽ, thì ra mình đã nuôi dưỡng một tên cán bộ cộng sản trong nhà từ lâu mà không biết. Dù kết quả như thế nào, tờ báo vẫn bị đình bản niêm phong. Âu cũng là một bài học quý giá cho ông Nhơn và cho chúng ta.

- **Vụ nữ nghệ sĩ Kim Cương và mặt trận văn hóa vận của cộng sản**

Trước năm 1975, chắc không ai trong chúng ta dám nghĩ rằng, nữ nghệ sĩ Kim Cương lại có thể là một cơ sở của cộng sản. Nhưng riêng Khôi Đặc Biệt lúc đó đã có hồ sơ về người nữ nghệ sĩ này.

Nữ kịch sĩ Kim Cương

Năm 1966, Đoàn kịch nói Kim Cương tung ra vở kịch Lá Sầu Riêng của tác giả Hoàng Dũng, nội dung đả kích chế độ quan liêu, phong kiến với đầy rẫy những bất công trong xã hội Việt Nam dưới thời phong kiến. Xem qua vở kịch, ai cũng thấy bất mãn đến tột cùng. Nhưng nhìn sâu vào nội dung, dưới con mắt của người làm tình báo, người ta đã phát hiện ra một điều gì đó bất thường vì nó rất gần gũi với chủ trương văn hóa văn nghệ mà cộng sản vừa tung ra trước đó ít lâu. Vấn đề được đặt ra là, vậy tác giả Hoàng Dũng là ai mà xưa nay không ai nghe nói đến?

Cuộc điều tra sơ khởi sau đó đã xác nhận, Hoàng Dũng chính là bút hiệu của Kim Cương. Vậy tại sao Kim Cương không dùng chính tên mình đang được mọi người biết đến như một kịch sĩ có tài mà lại lấy một bút hiệu khác chẳng ai biết đến. Chắc chắn phải có một cái gì bí mật bên trong sự kiện này?

Lúc bấy giờ, Khôi Đặc Biệt đang có một công tác tình báo mà mục tiêu là Ban Tuyên Huấn Thành Ủy cộng sản. Công tác mới khởi sự nhưng có rất nhiều triển vọng ăn sâu và leo cao vì tình báo viên đã nhiều lần nhận được chỉ thị của bọn chúng, phải phát huy triệt để đường lối, chủ trương sáng tác của chúng đã đề ra.

Phá vỡ công tác này, Khôi Đặc Biệt đã bắt giữ tên Lưu Nghi, một cán bộ tuyên huấn của chúng đang nằm vùng trong Bộ Tổng Tham Mưu của ta. Qua điều tra, chúng ta được biết, tên Lưu Nghi đã từng nhận xét, đường lối sáng tác của Kim Cương tức Hoàng Dũng, có nhiều điểm tương đồng với chủ trương của cộng sản. Do đó, y đã nhiều lần bí mật tiếp xúc

với Kim Cương để khích lệ và động viên. Năm 1969, sau khi Hồ Chí Minh chết, để tưởng niệm, Lưu Nghi đã viết một đoạn văn có tựa đề “Chói Sáng Như Mặt Trời”. Lưu Nghi đã gửi cho Kim Cương và nhiều người khác bản văn này; riêng Kim Cương đã nhiệt liệt ca ngợi.

Tiếp tục thăm vấn tên Lưu Nghi, Khôi Đặc Biệt đã bắt giữ tên Hai Tân, một cán bộ cao cấp của Thành Ủy cộng sản đặc trách về tuyên huấn, đang bí mật xâm nhập Sài Gòn trực tiếp điều khiển một cơ sở ẩn loát khá qui mô tại đường Phát Diệm, Quận 2 - Sài Gòn. Khám xét nhà in này, Khôi Đặc Biệt đã bắt giữ toàn bộ 5 tên đang có mặt tại nhà in, trong số đó có hai cán bộ Thành Ủy đang chỉ huy in ấn tờ báo “Cờ Giải Phóng” ngay tại nhà in này.

Khám xét nhà tên Hai Tân, Khôi Đặc Biệt đã tịch thu được cuốn phim quay lại đám tang của Hồ Chí Minh tại Hà Nội, và tịch thu được nhiều tài liệu quan trọng, trong đó có cả một danh sách những nhà văn, nhà báo và nghệ sĩ mà chúng thường xuyên tiếp xúc và chuẩn bị kết nạp vào đảng cộng sản trong đó có Kim Cương và Trịnh Công Sơn. Ngoài ra, chúng ta còn tịch thu một số tiền mặt VNCH và khoảng 6.000 đô la Mỹ.

Qua triệt phá công tác này, chúng ta thấy cộng sản rất chú trọng đến công tác tuyên huấn. Vào năm 1969 mà chúng dám thành lập ngay tại Sài Gòn một nhà in với qui mô lớn để phát hành tờ báo “Cờ Giải Phóng” để luân lưu trong dân chúng; đồng thời chúng còn đặc biệt phát triển cơ sở trong giới văn nghệ sĩ và truyền thông báo chí của ta.

Từ công tác này, Khôi Đặc Biệt đã phát hiện đầy rẫy các cán bộ cộng sản nằm vùng hiện hoạt động trong các tờ báo Việt ngữ của ta nên đã câu lưu một số khá lớn đến nỗi chúng ta đã mang tiếng là đàn áp báo chí. Tuy nhiên, trường hợp Kim Cương và Trịnh Công Sơn thì chúng ta vẫn bí mật theo dõi, điều tra và sử dụng họ như những cảm tình viên của ta.

Tóm lại, để chiến thắng kẻ thù không gì tốt hơn là tìm hiểu tường tận những âm mưu và thủ đoạn của chúng. Cộng sản Việt Nam chẳng qua

chỉ là bọn giáo điều, lập đi lập lại những gì mà đàn anh chúng đã làm. Việc “ôn cố tri tân” những gì bọn cộng sản đã làm với chúng ta trong quá khứ là để ngăn ngừa việc chúng sẽ làm lại với chúng ta ngày hôm nay. Mục đích của bài này không ngoài mục đích góp một phần nhỏ những kinh nghiệm đã qua để qua đó chúng ta suy gẫm lại làm thế nào để không bị mắc mưu của bọn chúng một lần nữa. Thời gian sắp tới sẽ là thời gian thử thách rất cam go. Cộng sản sẽ tung hết mọi đòn phép của chúng trên các mặt trận, từ chính trị đến văn hóa, văn nghệ, truyền thông báo chí, cũng như giới SVHS. Cộng đồng chúng ta đã trưởng thành về mọi mặt nhất định sẽ không bao giờ để cho bọn chúng có đất dụng võ. Hãy đuổi bọn chúng về nơi xuất phát của chúng. Chúng ta không nên nhẹ dạ nghe theo lời đường mật của cộng sản nhận lấy những cái danh hão mà chúng ban cho. Chắc chắn cộng đồng chúng ta sẽ không để xảy ra một vụ Trần Trường thứ hai. Đừng để những đồng tiền bất nghĩa của bọn chúng mua chuộc, cám dỗ. Cộng đồng người Việt tị nạn cộng sản hãy cùng nhìn về một hướng. Hãy đoàn kết cùng nhau, ra sức học hỏi những điều hay đẹp xung quanh để một ngày nào đó có cơ hội trở về xây dựng lại đất nước Việt Nam sau bao nhiêu năm bị bọn cộng sản thống trị tàn phá.

PHN

(Trích trong cuốn Lược Sử CSQG do Tổng Hội CSQG ấn hành năm 2018)